

ARNHEMSE SCOURANT.

ZATURDAG 20 NOVEMBER.

De prijs deser Courant, die geregeld vijfmaal weels wordt uitgegeven, en wel op Dinsdag, Woensdag, Donderdag, Zaterdag en Zondag, is in de drie maanden.

De prijs der Advertentiën is, van 1000 wils regels, f 1.00, en voor eiken regel daarvan 20 centen, behalve 35 centen regelwys, op alle plaatsing.

Advertentiën voor de Courant van den eigen dag moeten bezorgd worden des morgens vóór negen ure. Alle Advertentiën ná negen ure inkomende blijven liggen tot het volgend nummer.

De muntwet.

De Staten-Generaal zijn ditmaal eens zo bijzonder vlug geweest, dat zij ons bij de gelegenheid gesteld hebben onze meening over een hoogst belangrijk wetsontwerp, dat tot regeling van het Nederlandsche muntwezen, mede te deelen, gelijk wij gehoopt hadden in meer dan een artikel te doen. Op het oogenblik toch, waarop wij dit schrijven, is waarschijnlijk het lot dezer wet al beslist, daar de beraadslagingen tegen vrijdag bepaald waren. De geringe meerderheid, met welke het vorig ontwerp verworpen is, maakt, na de verandering daarin gebracht, de aanneming waarschijnlijk.

Wij zijn sterke voorstanders van eenen enkelen muntstandaard, maar wij zijn het tevens zoo zeer van den gouden, dat wij de aanneming van dit ontwerp betreuren zullen. Ten voordeele van den zilveren standaard hebben wij geene degelijke gronden gehoord, terwijl meer dan een reden van hoog maatschappelijk belang voor den gouden schijnt te pleiten. Bij gelegenheid, dat het vorig ontwerp aanhangig was, hebben wij er op gewezen, hoe zeer het uit de stukken van den minister zelven bleek, dat het goud, ondanks zijne sterk vermeerderde productie, tegen het zilver niet in prijs gedaald was. Alles toont aan, dat die productie wel nog veel vermeerderen kan, maar toch niet op eene reusachtige schaal als die van het zilver. Het gezag van VON HUMBOLDT en MICHEL CHEVALIER weegt bij ons in dergelijke vragen wel tegen dat van den heer VAN HALL, ondanks al zijn »wijsbegeerte van het regt» en zijn »verheven standpunt» op. Uit heider geschriften kan men zien, met welk eene overstrooming van zilver de wereld in korten tijd bedreigd wordt, zoodra de Mexicaansche zilvermijnen in de handen van nijvere en bekwaame dienden zullen vallen. En dat wij daarvan wel eens niet ver verwijderd zouden kunnen zijn nu de vlag der Vereenigde Staten op de wallen van Mexico's hoofdstad waait, zal zelfs de blindste moeten inzien. En wat dan?

Wij willen echter op dit oogenblik minder den gouden standaard verdedigen dan de in onze oogen weinig fiksche en constitutionele wijze aantoonen, op welke de heer VAN HALL dit wetsontwerp heeft trachten door te slepen. Toen twee ja-

ren geleden de zaak van het muntwezen bij de Kamer aanhangig was, wilden eenige leden dit geheel redden en daarom ook den zilveren of gouden, maar altijd eenen enkelen standaard, aangenomen hebben, doch de minister van finantiën verzette zich daartegen en verdedigde den dubbelen standaard. En toch het scheen, dat de eerste vraag, op welke het hier aankwam, was, de hoedanigheid van den standaard te bepalen: want nam men den gouden aan, zoo behoefde men minder zilveren munt te slaan, welke dan toch alleen als pasmunt zou gelden. De minister van finantiën intusschen sloeg eenen anderen weg in. In zijne onverklaarbare liefde voor den zilveren standaard, wilde hij meester blijven van de zaak en haar daarheen rigten, werwaards hij zou willen. Daarom bleef de dubbele standaard behouden. De minister ging nu aan het munten en liet zeer verre boven de behoefte aan pasmunt aanmunten, handelde alsof de zilveren standaard reeds aangenomen was, en nu vraagt hij aan de Kamer de regeling voor het muntwezen. Hij heeft de zaak eerst uit haar verband gerukt en laat aan de Kamer zijne bepalingen registreren. Wanneer men aan de vertegenwoordiging eene zaak ter regeling (zoo toch luidt het ontwerp) voorstelt, zoo behoort deze geheel vrij te kunnen kiezen en moet de zaak niet reeds, buiten haar om, gepraejudiciëerd zijn. Stel, de leden der Kamer waren voor den gouden standaard, tegen den zilveren: zullen dan toch niet velen in den tegenwoordigen stand van zaken zich gedwongen vinden voor den zilveren te stemmen? want waartoe zal anders al het gemunte zilver dienen? dat zouden dan immers schatten zijn, die nutteloos weggeworpen waren. Met de regeling eener zaak van achteren te beginnen, eerst uit te voeren en dan den regel te laten maken; ziet zoo ver hadden zelfs de ministers der »vaderlijke regering» het niet gebracht; dit was voor den heer VAN HALL bewaard. Eerst handelt hij volgens eenen regel, welchen hij wenscht te doen vaststellen, en wanneer het feit zoo ver volbragt is, dat hij overtuigd is dat de meesten het, huns ondanks, zullen meenen te moeten erkennen, draagt hij voor, te bepalen wat reeds door hem gedaan is. Het behoeft geen betoog, dat alleen zwakheid de leden der Kamer aldus kan doen

handelen, doch men heeft zich meermaalen tot de aanneming van een wetsontwerp door minder verdedigbare gronden laten verleiden.

Een ander, niet minder wonderlijk kunstmiddeltje, neemt de minister te baat, om ook de stemmen van de voorstanders van den verworpen gouden standaard te winnen. Na bepaald te hebben, dat het goud op zal houden standpenning te zijn, zegt men later, dit echter nog drie jaren als zoodanig te zullen behouden en in 1850 eerst te zullen bepalen, hoe men deze wet met betrekking tot de gouden munt zal ten uitvoer leggen. Eerst handelt men alsof de zilveren standpenning reeds aangenomen was; vervolgens laat men, *pro forma*, die handeling als eenen regel in de wet stellen en eindelijk zegt men, die wet eerst geheel ten uitvoer te zullen leggen na verloop van drie jaren. En waarom niet terstond het beginsel, dat men de Kamer op zulk eene wijze stellen liet, ten uitvoer gelegd? de gansche wijsheid zit hierin, dat men de voorstanders van den gouden standaard aldus tracht te paaijen en, door hun de mogelijkheid te laten zien van op hunne tegenwoordige stem terug te komen, tot het geven hunner goedkeuring aan het ontwerp tracht te winnen. En wanneer zij in 1850 daarop terug zullen willen komen, zal men hen, en te regt, toevoegen, dat het niet op het beginsel aankomt, want dat dit al gesteld is, maar op de wijze om het volkomen ten uitvoer te leggen.

Men heeft dit ontwerp geprezen, dewijl alle bepalingen omtrent het Nederlandsche muntwezen daarin waren opgenomen. Wij keuren dit opnemen zeer goed, maar dit alleen kan ons niet verzoenen met eene wet, van welke een groot gevaar het gevolg kan wezen en aan welke men door zulke middelen het leven heeft trachten te geven.

Buitenlandsche berichten.

ITALIE.

Rome, 6 nov. Het is inderdaad opmerkelijk welke een kwade geest dit jaar de Franache Pairs bestoekt: het ongelooflijk bericht over graaf Bresson heeft zich in alle deelen bevestigd! Welk eene verklaring aan een zoo ijdelijk uiteinde te geven? Oogenblikkelijke zinsverbijstering? Men beweert, Bresson zou reeds meer dergelijke vlagen gehad hebben en zou daags vóór dat hij de daad pleegde, over hevige hoofdpijn

geklaagd hebben. Of moet men met zijn gelachten terugkeeren tot het levenseinde van lord Castlereagh? en bij den Franschen diplomaat eenen aantal van vertwijfeling aannemen, veroorzaakt door het contrast tusschen zijne instructiën en den toestand des lands waarin hij zich ophield? Laat ons die gissingen daarlaten. Zeker is het, dat graaf Bresson waarschijnlijk de dingen hier geheel anders gevonden heeft, dan hij ze verwacht had. Ik ben door eene zeer goede bron in staat gesteld u ten dezen opzichte de zekerste berigten te geven, ofschoon de koninklijke troepen, die, zoo men voorwendt, tegen de Calabrische opstandelingen in het veld zijn, grotendeels alleen hiertoe dienen, eene hermetisch geslotene linie van afscheiding tegen ons te vormen. De stoutmoedige Calabriërs zijn evenwel nog steeds onder de wapens, onder aanvoering hunner landheeren, en voeren den guerilla-krigg met zooveel moed en door met zooveel behendigheid partij te trekken van de voordeelige gesteldheid van het land, dat de koninklijke troepen niets tegen hen weten uit te richten. Mijn zegsman was zes dagen te Napels, voortdurend onder bewaking van twee spionnen, die, onafhankelijk van elkander, en over en weder controlerend, hem geenen stap alleen lieten doen. Gedurende dien tijd kwam te Napels eene bezending van ongeveer 900 uniformen van gedooide soldaten aan. In eene den 25sten oktober gehoudene zitting van den staatsraad, zou de koning, nadat zijn oom prins Leopold van Salerno gewaarschuwd had, dat men wat toegevend behoorde te zijn, uitgeroepen hebben, dat hij aan die oproerlingen geenerlei toegeefelijkheid zou bewijzen, zoo lang hij nog één gran in zijnen zak had en één man onder de wapens, en dat hij zich liever de hand zou doen afhouden, eer hij een liberalen maatregel ondertekende. Men kent deze gezindheid des konings in Sicilië, en men is daar overeengekomen zich door geene fraaije beloften te laten paaijen, om, b. v. wanneer men aanbodt de Siciliaansche staatsregeling weder in het leven te roepen, zulks niet aan te nemen, tensij hare werking voor altoos door alle groote mogendheden van Europa gewaarborgd werd. Er zonden zich in Messina alleen 8000 eedgenooten tot eene eventuele oorlogsverklaring tegen de regering verbonden hebben, en slechts op het sein uit Palermo wachten. In Messina waren oproepingen aan de hoeken der straten geplakt, bij welke op het hoofd van den bevelhebber Landi eenen prijs was gezet, en wel van twee gran voor die hem dood, van vier gran voor die hem levend levert. Daartegen is van de tien vogelvrij-verklaarden op wier hoofden de regering eenen zoo hoogen prijs gezet had, niet één verraden geworden. Zij hielden zich in Messina schuil, maar niemand wilde den prijs verdienen. De tien vogelvrij-verklaarden wilden zich nu op klaar lichten dag aan boord van een Engelsch schip begeven. Zeer gezien is de kardinaal-aartsbisshop van Messina, Francesco di Parla-Villadicani, van wege zijne onverstoerbare vrijmoedigheid tegenover den koning en de regering. Men verhaalt van hem het karakteristiek gezegde, dat hij zou gegeven hebben, toen men zijnen bijstand inriep om de jesuiten in Sicilië te helpen vestigen: »Blijft mij van het »lijf met dat afschuwelijk ras!« — Zoo als Alba beweert, zijn de vroegere tjdningen van het herstellen der rust te Napels, van de vrijzinnige plannen van Santangelo en Delcarretto enz. door de regering zelve uitgestrooid. Daar zij wel weet, dat zij met de artikels der gesubsidiëerde goede pers toch niets kan uitrichten, zegt het Florentijnsche blad, zoo heeft zij er het middelje op verzonnen, brieven van »gesachte personen» aan buitenlandsche dagbladen te doen zenden, die logenachtige tjdningen melden in liberale phrases gewikkeld. De redactie der Alba verzekert een zoodanig berigt in handen te hebben.

(Het behoud is overal hetzelfde!)
— Berigten van Sicilië melden dat te Palermo, de scholen der jesuiten tegenwoordig bijna geheel zonder leerlingen zijn. In den laatsten tijd schijnt men aldaar voor die orde minder gunstig gestemd te woen. De jesuiten hebben wederom beproefd, zich in Messina te vestigen; maar de aartsbisshop, kardinaal Francisco de Paulo Villadicani heeft hun op hun daartoe strekkend verzoek ten antwoord gegeven, dat, dewijl zijn innigste wensch was, om in zijn bisdom vrede te behouden, hij al het mogelijke zou doen, om die vestiging te verhinderen.

ZWEDEN en NOORWEGEN.

Stokholm, 9 nov. Eene kennisgeving van wege den Koning en het handelscollegie verklaart Petersburg en Kronstad voor besmet met de cholera en de overige Russische en Finlandsche havens voor verdacht.

DUITSCHLAND.

Frankfort, 16 nov. Heden morgen is een Pruisische kabinetskoerier, komende uit Berlijn, deze stad gepasseerd gaande naar Basel. Hij was overbrenger van dépêches voor den Pruisischen afgevaardigde in Zwitserland, den heer von Sydow. Men beweert, dat het kabinet van Berlijn aan den Vorort kennis heeft gegeven, dat bijaldien wegens de tegenwoordige verwarringen in Zwitserland, de minste vijandelijkheid tegen een Neuenburger ondernomen wierd, het kanton Tessin onmiddellijk door Oostenrijksche troepen bezet zou worden.

— De Oostenrijksche regering heeft bevel gegeven, om aan alle Oostenrijksche onderdanen, die het Afzonderlijk Verbond te hulp willen komen, passen te geven en hen op alle mogelijke wijze ondersteuning te verleenen. Men schijnt daarbij bijzonder het oog te hebben op Tyrol.

Frankfort, 17 nov. In bijzondere berigten van de Poolache grenzen wordt geschreven, dat niet alleen in Krakau, maar ook in Galicië en Russisch Polen onder de bevolking weder veel spanning heerscht, en dat te dier zake de regeringen buitengewone maatregelen van voorzorg tot behoud der rust genomen hebben.

ZWITSERLAND.

Bern, 16 nov. Gisteren morgen, omstreeks 10 ure, na afloop van den wapenstilstand, welke niet 12, maar 18 uur duurde, heeft Freiburg zich overgegeven en is door de eedgenootschappelijke troepen bezet. Volgens de eigene woorden van den generaal Dufour heeft de inneming dier stad niet veel meer dan marschen gekost. Geen enkel schot is gevallen. Heden morgen is de landdag ten 10 ure bijeengekomen en heeft tot commissarissen voor Freiburg benoemd: de heeren regeringsraden Stockmar van Bern, Rheinert van Solothurn en de grootraad Grivaz van Peterlingen. Het besluit dienaangaande genomen, is van den volgende inhoud: De eedgenootschappelijke landdag, naar aanleiding van de op 14 deser te Belfaux gesloten kapitulatie en in aanmerking nemende, dat in artikel 6 van dit stuk alle zaken, welke het militaire niet betreffen, uitdrukkelijk zijn voorbehouden aan de beslissing van den landdag; besluit: 1°. Er zullen drie eedgenootschappelijke vertegenwoordigers benoemd worden, die zich onmiddellijk naar het kanton Freiburg zullen begeven. 2°. Het kanton Freiburg blijft voor als nog met een behoorlijk getal eedgenootschappelijke troepen bezet. De vertegenwoordigers zullen daarover met den bevelhebber van de troepen beraadslagen. 3°. De eedgenootschappelijke vertegenwoordigers zullen met spoed de voorstellen overleggen aan den landdag, welke maatregelen te nemen zijn in het belang van de inwendige veiligheid des eedgenootschaps, alsmede om eenen duurzamen vrede in Freiburg van de zijde des landdags tot stand te brengen. Zij zijn echter gemagtigd, om zelve al de zoodanige maatregelen te nemen, welke hun noodzakelijk en dringend toeschijnen. 4°. Tot bovengenoemde einden staan de in het kanton Freiburg overblijvende troepen ter hunner beschikking. 5°. Het bestuurend kanton wordt in last gegeven, om deze beslissing ter kennis te brengen van de eedgenootschappelijke vertegenwoordigers en van den opperbevelhebber des legers.

— De Sonderbund heeft door de capitulatie van Freiburg een belangrijk lid uit zijne gelederen verloren. Zondag den 14den werd de stad door de troepen van het eedgenootschap bezet, nadat de sints 7. uur in den ochtend verleende wapenstilstand met de aanneming der volgende voorwaarden verstreken was: afscheiding van den Sonderbund; ontwapening der troepen en het onderzoek der politieke quaestien over te laten aan de competentie van den landdag.

— De overgave van Freiburg was onvoorwaardelijk, of, zoo als men bij de militairen pleegt te zeggen, op genade of ongenade. Ziehier de capitulatie-artikelen, of liever de péremtoire voorschriften, van den opperbevelhebber Dufour: 1°. De regering van Freiburg scheidt zich formeel van den Sonderbund af;

2°. De troepen van het eedgenootschap zullen in den loop van dezen dag de stad Freiburg verlaten.

3°. De stad zal aan de troepen huijvesting en derhoud verleenen naar het voorschrift van het glement van het eedgenootschap;

4°. De regering van Freiburg zal op staanden hare troepen afdanken. De wapenen van den landdag zullen in het tuighuis nedergelegd worden, daarvan rekening en verantwoording aan de overheden van het eedgenootschap gedaan worden;

5°. De eedgenootschappelijke troepen zullen poorten bezetten; zij waarborgen zekerheid van persoon en goederen en zullen aan de bestaande orde hunnen bijstand verleenen tot handhaving publieke orde;

6°. Indien er nog andere dan militaire punten bezwaar voorkomen (ziet dit op de jesuiten-quaestie?) zoo zullen deze door het eedgenootschap bezet worden.

Wanneer nu de val van Freiburg ook al niet ontbinding van den Sonderbund onmiddellijk tot gevolg heeft, zoo moet deze gebeurtenis toch een grooten invloed uitoefenen op den stand van zaken in den eerstvolgenden tijd en hij zal waarschijnlijk de zeer spoedige verstrooijing van dit bondgenootschap tot gevolg hebben, want, daargelaten nog de morelen invloed welke de val van Freiburg op de gemoederen moet uitoefenen, nu kan het eedgenootschap zijne geheele legermagt tegen Lucern wenden. En is Lucern eenmaal te onder gebracht, zoo zal van den tegenstand der overige kantons wel niet te sprake meer zijn. Appenzell heeft nu zijn contingent ook ter beschikking van den landdag gesteld.

Aarau, 16 nov. Het blad is omgekeerd. De Sonderbunders, die ons de wet wilden komen stellen zijn binnen hunne verschansingen terug gedreven. De divisie Gur is over den Lindenberg in het kanton Lucern en van Koonau uit in het kanton Zolingen binnengedrongen. Zij heeft het stedeke Zug, eene te onbeduidende plaats, links laten liggen en trekt langs onderscheidene kanten zoo voorzigtig mogelijk tegen Lucern op. Ook van Rheinach, Schönbühl en Zofingen zijn enkele kolonnen naar diereids bestemming opgerukt. Heden avond, of ten laatste morgen, zal de slag plaats hebben. Het berigt van eenton heeren zegt, dat de generaal de Salis-Soglio in opper-Aargau slaagde niet zoo goed, als hij verwacht had. Men verzekert zelfs dat Dufour met opzet bij Zofingen dat opzet zou gelaten hebben, om den vijand tusschen twee vuren te brengen.

ENGLAND.

Londen, 17 nov. De bevolking der Vereenigde Staten is dit jaar met ongeveer een kwart miljoen personen vermeerderd. Te New-York alleen zijn dit jaar 160,000 landverhuizers en te Quebec 94,000 aangekomen. In drie maanden tijd zijn 7,140 personen bij hunnen overtocht aan boord overleden.

— In eene deser dagen te Portsmouth gehouden meeting verklaarde de vorige kanselier der schatkist Baring zich tegen eene belasting op de inkomsten, terwijl hij deed opmerken, dat hij dezelve reeds van den beginne af van wege haar lastig en inquisitoriaal karakter bestreden had en er zich ook nu nog tegen zou moeten verzetten, daar de onoorlijke of zijn voordeel mede deed, dat men ieder op zijn woord moest gelooven, ten aanzien zijner inkomsten. Indien er dus in de tegenwoordige stand van zaken eene vermeerdering van belasting noodig was, en men genootsaakt zou zijn de income-tax te blijven behouden, zoo zou hij zich toch ten sterkste tegen een verhooging derselver verzetten. De heer Baring deed insonderheid nitkomen, dat personen die een vast inkomen hebben op eene andere wijze moeten belast worden als kooplieden en fabriekanten, wier inkomsten wisselvallig en ongestadig zijn.

FRANKRIJK.

Paris, 17 nov. Men zegt, dat het ministerie zich in eene zijner laatste zittingen heeft bezig gehouden met de zaak der reformistische demonstratiën. Men zegt, dat het besloten heeft, in de aanstaande zitting der Kamers geenerlei concessie te doen aan het verlangen, om het kiesstelsel te hervormen.

— De inneming van Freiburg is door ieder vooruit gezien, zelfs door hen, die zich met de verdediging van de stad bezig hadden. De geruchten van eene interventie der drie mogendheden in Zwitserland (Frankrijk, Oostenrijk en Pruisen) hou-

stand; dit zou namelijk geschieden, zoo de
vandaag na de ontwerping der zeven kantons,
republiceinsch stelsel mogten willen vernietigen,
hetgeen, gelijk men weet, als het doel der radicalen
beschouwd wordt.

Binnenlandsche berichten.

Amsterdam, 16 nov. Wij hebben reeds de aan-
komst van eene Spaansche financiële commissie hier
te lande aangekondigd. De eigenlijke taak dier com-
missie wordt intusschen nergens bepaald opgegeven.
Volgens sommigen is die taak geene andere, dan die
financiële agentschappen te Londen en te Parijs,
te weten, om de weinige nog in omloop gebleven cou-
pons der zoogenaamde active schuld uit de jaren
1836—1840 in 3 pCts. schuldbrieven te converteren,
zoo om de rente der 3 pCts. binnenlandsche schuld
te betalen of veel eer voor de verschonen coupons
signatiën op de amortisatie-kas te Madrid af te ge-
ven. Men hoort vermoedelijk te Madrid door deze
aan de Nederlandsche houders verleende groote ge-
makkelijkheid gunstig op den geest der Nederland-
sche beursen te werken, die, tot groot verdriet van
het Spaansche bewind en van de Spaansche kapita-
listen, niet alleen in den laatsten tijd volstrekt geene
nieuwe geldbeleggingen in het thans, met uitsluiting
van alle anderen, betaald wordende Spaansche pa-
per wilden doen, maar integendeel groote partijen
van dat nieuwste Spaansche financie-gewrocht naar
Madrid terug zonden.

Mogt het nu blijken, dat de bedoelingen der Spaan-
sche commissie geene andere zijn, dan om, door
allerlei bedriegelijke beloften, het overgroot aantal
der ongelukkige slagoffers van Spaansche goede trouw
hier te lande nog te vergrooten, dan vertrouwen wij,
dat daartegen behoorlijk zal worden gewaakt. Er
moet niet van Nederland kunnen gezegd worden,
dat oplichting en swendelarij aldaar geoorloofd zij,
zoodra zij door gevolmagtigden van regeringen wor-
den gepleegd en niet duizenden, maar miljoenen be-
loopen. Alle bankroeten, alle diefstallen, alle mis-
drijven tegen den eigendom, sedert het bestaan van
Nederland, gepleegd, hebben te samen niet het vijf-
tigste gedeelte van de deftige huisgezinnen ten gronde
gerigt, die door het voorbeeldloze schandgedrag
van Spanje jegens deszelfs buitenlandsche, regmatige
en erkende schuldeischers zijn tot den bedelstand ge-
bragt. Aan den voortgang van die stelselmatige in-
het groot bedreven berooving behoort paal en perk
te worden gesteld.

Een vrij algemeen verbreed wanbegrip heeft de
Spaansche staatschuldeischers, vaak als agioten en
beurspelers willen doen voorkomen. In waarheid
echter kosten de meeste Spaansche effecten aan de
houders derselve veel meer dan de bestaande 5 pCt.
Oostenrijksche, Napelsche en Fransche effecten, wier
houders evenwel door niemand als roekeloos waag-
halsen worden uitgekroond. Maar al waren al Hoge-
nen, die in de Spaansche geldleeningen tegen hooge
prijsen deel namen of later hun vermogen of kunnen
spaarpensning in Spaansche fondsen hebben belegd,
agioten te noemen, dewijl zij zich deertlijk bedrogen
in de middelen of de goede trouw van hunnen Me-
ter, zoo behoort daarom niettemin en het is niet
meer belang onze regering een waakzaam oog op
te houden, dat niet openlijk nieuwe vermetels in-
brengen op het vermogen der ingezetenen van den
staat worden verwacht.

Mogt evenwel, hetgeen trouwens niet waarschijn-
lijk is, de commissie den last hebben om eene ein-
delijke voldoening der zoo lang met voeten getreden
rechten der Spaansche staatschuldeischers te bewerk-
stelligen, zoo zal zij niet op de gewone blawo wijze
de onderhandelingen in het onbetwiste huyzen rekken,
bijaldien de regering van H. G. H. W. P. toonden dat
zij metterdaad tot betere gevoelens in gekomen en
dat zij zich schaamt om alleen van alle staten van
Europa, in tijd van rust, vrede en voorspoed, de
heiligste verbindingslijnen der natie te verwaarloosen,
alleen, die vertrouwen stelden op de eerlijkheid van
deze natie te gronde te richten, de welvaart van on-
verschiedene landen van Europa te ondermijnen en
de verantwoordiging en verbetering der zeldenkonden
van alle landen nog langer op zich te laden.

Gravenhage, 26 nov. In de zitting van de Tweede
Kamer der Staten-Generaal van vrijdag 19 november, zijn
tot kandidaten voor de opengevallen raadsheerspost in den

Hoogen Raad, benoemd de heeren: **Mr. A. M. M. M.**
raadsheer in het provinciaal hof van Zuid-Holland; **mr.**
A. Z. Hanlo, raadsheer in het provinciaal hof van Noord-
Holland en **mr. J. N. J. Heerikens**, kantonregter te Zwolle.

De Kamer is daarna overgegaan tot de beraadslagingen
over het ontwerp van wet tot regeling van het Nederlandsche
muntwezen. Dit ontwerp is daarna aangenomen met eene
meerderheid van twee stemmen (29 tegen 27.)

(Wij zullen hiervan in ons volgend nummer een uitvoe-
riger verslag geven.)

Arnhem, 20 nov. Wij spraken in ons nummer van
gisteren, met een woord, van de rede door den heer van
Rosenthal gehouden, over het adres van **A. K. Bourichus**,
zich beklagende over hem aangedane benadeeling. Wij deel-
den die rede hier in haar geheel mede:

De heer van **Rosenthal** heeft in geenen deele, zegt hij,
het woord gevraagd, om de conclusie van het uitge-
bragt rapport te ondersteunen of te bestrijden, maar om
slechts voor een oogenblik de aandacht der Kamer op deze
zaak te vestigen en in te roepen. De commissie tot de
verzoekschriften heeft wel verklaard, dat, naar haar oor-
deel, de Kamer onbevoegd is, om kennis te nemen van de
grieven, die men tegen leden der Kamer, ter zake van
hunne bijzondere betrekkingen buiten de Kamer, hebben
mogt; zij heeft zelfs in haar rapport den naam verwezen
van het lid der Kamer, waartegen de klagen van den adres-
sant gerigt zijn, en hij, spreker, is de commissie daarvoor
erkentelijk. Maar hij acht zich verplicht en bevoegd, van
dien door de commissie gevolgden weg af te wijken, vooral
omdat de eer der vergadering en van een harer leden daarbij
betrokken is. De spreker meent dan te kennen te moeten
geven, dat de adressant, sedert ruim een jaar, hem, redenaar,
en eenige andere personen, die zich verheugen mogen de
algemeene achting te bezitten, in de openbare dagbladen en
in vlugschriften in een ongunstig daglicht geplaatst en ver-
guisd heeft. De aangevallenen hebben geoordeeld, dat zij
het stilzwijgen der verachting daartegen over stellen moe-
ten en zulks in de overtuiging, dat de ongegronde aanval,
de beschouwingen en de inkleeding daarvan door den adres-
sant, op het gezond verstand en het onpartijdig oordeel der
natie zouden afstuiten en schipbreuk tijden. Doch, nadat
de adressant zich niet ontsien heeft, om den aanval bij
wijze van klage te formulieren en aan de regterlijke magt
te onderwerpen; nadat zelfs binnenlandsche dagbladen daar-
van als eene zaak van gewigt gewag gemaakt hebben; en
nadat er zelfs in buitenlandsche bladen van gesproken werd
als van eene zaak, die een tegenhanger zou leveren van
hetgeen men in Frankrijk heeft zien gebeuren, toen hebben
de aangevallenen geoordeeld niet langer stille aanschouwers
te mogen blijven, en het stilzwijgen te moeten afbreken.
Zij hebben eene klage van laster tegen den man ingediend.
Het is geenszins het voornemen des sprekers, om het gevoel-
len des regters over die aanklage te willen vooruitloopen,
hetgeen ook niet voorzigtig zou wezen. Maar in den ge-
geven stand van zaken, heeft de spreker, op zijn stand-
punt, gemeend op deze wijze van het indienen dier klage
officieel aan de vergadering kennis te moeten geven. Slechts
twee punten meest hij nog bij het in het midden ge-
bragte te moeten voegen. In de eerste plaats, dat de
adressant zich ook met zijne klagen gewend heeft tot den
procureur-generaal van den Hoogen Raad, die geene termen
tot het instellen van regterlijke vervolgingen heeft gevon-
den en dat hij zich toen gewend heeft tot den Hoogen Raad
selven, en dat dit hoogste regterlijke collegie, dat als de
eenig bevoegde regter in dezen te beschouwen, slechts
weinig dagen geleden, bij een uitgebreid en uitvoerig bevel-
schrift verstaan en beslist heeft, dat er geene gronden beston-
den, om eenige regterlijke vervolgingen te stellen en aan
de verzoeken van den adressant te voldoen. En ten tweede,
dat al de oyerige belanghebbenden en schuldeischers, bij
een eenparig besluit, de afgeplandte rekening en verantwoor-
ding en de gevogde administratie in alle opzigten goedge-
keurd hebben. Die beide omstandigheden acht de spreker
op zijne beurt van belang openlijk aan het licht te brengen,
en dit zal gewis het bewijs leveren, dat al het in binnen-
of buitenlandsche dagbladen in een tegenovergesteld sin
aangevoerde geheel en al is onwaar, hetgeen trouwens bij
het onderzoek en de behandeling der ingediende klage van
laster bij de regterlijke magt, al meer en meer aan het
licht zal komen. Hij geeft de stellige verzekering, dat van
dezen geheelen aanval ten slotte niets anders zal overblijven
dan eene trouwige herinnering hoever de edelste vrijheden
des volks, die der drukpers en die van het regt tot het
indienen van verzoekschriften tot werktuigen kunnen ge-
maakt worden tot bevrediging van de laagste hartstogten en
hoe men haar daartoe kan verlagen.

Mengelwerk.

Varia.

Toen ons ministerie, hetwelk zich steeds tegen
de verlangde grondwets-hersiening verklaarde en de
gewenschte hervormingen als vreemde en hille the-
orien beschouwde, wier toepassing op Nederland

niet anders dan de schroomlijkste gevolgen zou kon-
nen hebben; toen men datzelfde ministerie nu laal-
stelijk hoorde aankondigen, dat "s konings overtui-
ging" dienaangaande veranderd zijnde, de hunne
gevolgelyk mede omgeelagen was — toen deed de
heer . . . opmerken, dat de Oostenrsehe chronijken
gewagen van eene secte van Dervichen, waarvan eene
der godsdienstige praktijken bestaat in het rond-
draaijen, immer op éénen voet ronddraaijen, som-
tijds een uur lang, totdat men eindelijk aamechtig,
uitgeput, schariaken rood nedervalt. Men verbeedde
sich, alsoo wissel den hemel te sullen bereiken, in den
toestand van gekookte kreeften.

Ons ministerie, besloot de heer . . . , moet derviche
zijn en de dienst van **MAKOMB** belijden, te meer, daar
het ons eveneens als Christen-houden beschouwt en
behandelt.

Nog immer hoor ik nu dezen dan geene Behou-
der aan de partij van vooruitgang de verkiesing
verwijten van een heer **DE SAUVY**, wien de Am-
sterdamsche stemgeregtigden laatstelijk tot kiezer be-
noemden. De heer **DE SAUVY**, zegt men, werd eenige
jaren geleden, correctioneel veroordeeld, wegens val-
sche suiker-aangifte en fraudering van de schatkist;
zodanig persoon, vraagt men dan, verdient hij het
vertrouwen der burgerij? Wat moet men denken van
eene partij, die dergelyke personen voorstelt?

Volstrekt geene kennis hebbende van het den be-
doelden persoon toegeschreven feit en ten eenenmale
onkundig of het hem toeregt of ten ontergte toege-
schreven wordt, laat ik zulks geheel in het midden,
en ik vraag: gesteld, iemand, — men noeme hem
X, — had, eenige jaren geleden, de schatkist ge-
fraudeerd, zonden dan Behouders geregtigd zijn de
Amsterdamsche stemgeregtigden de benoeming van **X**
tot kiezer te verwijten?

In de eerste plaats: wie zijn de Behouders? —
verdedigers, handhavers, ondersteuners; van de «fa-
derlijke» en «ridderlijke» regering, van de bestaan-
de vertegenwoordiging. Welnu, hoe veel mannen,
die nog tot de coryphaea der regering behooren,
hebben onder de vaderlijke regering niet medegewerkt
tot de «schandelijke geldverspillingen», tot de «villu-
soirs budgétaires», tot het misdadig verbruik van toe-
vertrouwde gelden, het lodigen van bijzondere kas-
sen? Hoe veel leden der vertegenwoordiging hebben
zulks niet alleen lijdzzaam toegzien, maar de mis-
drijvende regering overmoed in de Kamer verbe-
digd? Zijn die mannen gestraft? Hebben zij hun
misdrijf geboet? In geenen deele. Wel verre van
dien: zij berisden zich nog, rijk bezoldigd, in den
staatsraad, in het ministerie, in de Kamer. En ech-
ter: één van beide: of wel de bedoelde personen
werkten willens en wetens mede tot de bekende «schan-
delijke verkwistingen», «ongeoerloofde uitgaven», —
of wel, bewakers der grondwet, sliepen zij op eene
onverantwoordelijke wijze in, lieten zij zich, op eene
belagchelyke wijze verschalken. In het eerste geval
zijn zij schuldig aan het verregaandst misbruik van
vertrouwen; aan moined; in het tweede aan frau-
dering der nationale gelden, door als «nuttelooze sla-
pers» op hun post, door, als de onnoozelste sukkel,
de gelden voor wakers bestemd te hebben getrok-
ken, en te blijven trekken. Zijn nu zoodanige
lieden geregtigd om **X** den steen der suiker-fraude
toe te werpen?

X, ja, verrijkte zich door zijne suiker-fraude, op
eene onwettige wijze, en bragt de schatkist nadeel
toe. Maar, verrijkten zij zich niet nog veel onwet-
tiger, bragten zij de schatkist nog niet veel meer
schade toe, zij, die, ten einde hunne rijk bezoldigde
ambten te kunnen behouden en met verdere gunst-
bewijzen te worden beloofd, hunne lastgevers ver-
rieden, of insliepen op hunnen post?

Om eenen naam te noemen: Jonkheer Meester
zoner van **SAMPSE-HEUVELAND**, hij voorbeeld, wat
doed hij als lid der Kamer, als gezworen handhaver
der grondwettige bepalingen en waarborgen, onder
de vaderlijke regering? Hij verdedigde en onder-
stoude voortdurend het Bestuur; een bestuur, het-
welk zich, gelijk naderhand erkend werd, allerlei
onwettige uitgaven, zelfs uit bijzondere kassen ver-
oorloofde. En waarom nu verdedigde en onderstou-
de welgemelde jonker dat bestuur? Uit medeplij-
gheid, of uit domheid? Verried hij zijnen post
of sliep hij er in? liet hij zich omkopen of liet hij zich
bedriegen?

Een van beide toeh moet hebben plaats gehad; want de twee daadzaken bestaan:

1°. Onwettige uitgaven des bestuurs; lediging van bijzondere kassen.

2°. Verdediging, ondersteuning van dat bestuur, door den volkvertegenwoordiger, betaald om te waken, dat er geen onwettige uitgaven geschieden; dat geen toevertrouwde gelden straffeloos wierden verbruikt.

Minstens genomen, dan sliep de jonker de JONEN VAN CAMPBES-REUWLAARD op zijn post in; liet hij zich grovelijk bedriegen. Wordt hij deswege gestraft? Geenszins? Boette hij zijn misdrijf? noch minder. Ontnemen de Behouders hem althans zijn lastbrief? O neen! zij lieten hem jaren lang op zijnen post; waar hij zoo luide gesnurkt had; zij lieten hem zijne beoediging als lid der Kamer, en de regering verhiel hem tot hooger!

Op de medestanders, de ondersteuners, de verdedigers des bestuurs, hetwelk de bijzondere kassen gefraudeerd had, werd de »mantel der liefde' geworpen, door de Behouders; en diezelfde Behouders verwijten aan X eene veel min-beduidende fraude voor welke hij regterlijk werd gestraft, welke hij gevolgelijk geboet heeft.

Waarlijk, zoo ooit, dan is het hier, dat men zeggen kon:

Little villains must submit to fate,

That great one's may enjoy the world in state.

Niet alleen dat de Behouders, die de medestanders der constitutionele fraude niet straffen, eigenlijk niet gerechtigd zijn om anderen individuele fraude te verwijten; zij zijn het nog veel min wanneer die individuele fraude geboet is.

In eenige landen zelfs, — in Oostenrijk, bij voorbeeld, — is het bij de wet verboden en strafbaar gesteld iemand enig misdrijf te verwijten, waarvoor hij de wettige straf geleden, of hetwelk hij, gelijk de Oostenrijksche wetgever zich uitdrukt, *geboet heeft*. Deze bepaling is niet alleen wezenlijk menschielievend en echt christelijk, maar zij heeft ook haar politisch nut. Zij sluit voor hem, die eenmaal struikelde of viel, den weg der burgerlijke herstelling niet. Zij onderstelt, dat hij weder de volle achting zijner medeburgers kan verdienen; en door zulke te ondersteunen, spoert zij er hem toe aan. Dit is menschielievend, christelijk, staatkundig.

Of nu degenen, welke aan de Amsterdamsche stemgerechtigden voorstelden X tot kiezer te benoemen, — of de stemgerechtigden, welke, dienovereenkomstig hunne stem aan X gaven, al dan niet wisten, dat X, eenige jaren geleden, wegens fraude was veroordeeld, het is mij volstrekt onbekend. Zeker is het, dat de meesten hunner daarvan onkundig kunnen geweest zijn. Anderen, die er niet onkundig van waren, kunnen, met den Oostenrijkschen wetgever, hebben geoordeeld, dat een, jaren lang geleden begaan en wettig geboet misdrijf, geen reden zijn moest om achting en vertrouwen te weigeren aan een burger, die het daarna, jaren lang lang kan hebben berouwd, herateld en door zijn opvolgend gedrag genoegzaam uitgewischt.

Mogen zij daarin hebben gedwaald, mogen zij ten dien aanzien meer de christelijke menschielievendheid dan de strenge staatkunde hebben gersandpleegd, zoo kan nochtans X's rehabilitatie door zijne medeburgers, tien of twaalf jaren na een begaan en geboet misdrijf, andere gevallen bemoedigen en aanspreken om zich weder te verheffen en nuttige, verdienstelijke burgers te worden; terwijl ik volstrekt niet weet, wat voordeel de maatschappij kan trekken van de straffeloosheid der trouwelooze kantvaarders, der wachters, die zich lieten omkopen, of de oogen sloeten op hunnen post.

Ingezonden stukken.

Een diplomatisch Leemen.

(Het tooneel valt voor aan het ministerie van Buitenlandsche Zaken, het orkest speelt *De Overgave van Mons*.)

Sieur LARABE, president, opent de zitting.

President:

*Savantissimi ministri,
Joppighoidis professores,
Qui hic assemblati estis,
Et vos altri messiores,
Sententiarum des Behouders*

Fidèles exécutores.

Non possum en moi satis admirari

Qualis bona inventio

Est des Behouders profecto!

Quam bella causa et bene trovata

Qui depuis si longo tempore

Nous fait boven water vivre.

Per totam terram videmus

Grandum risum ubi sumus.

Donque il est nostrae sapientiae

Boni sensus et prudentiae,

De fortisment travaillars

A nos bene conservars.

Et prendere gardam a non recovers

In nostra habito corpore

Quam personis capabies

Et totas dignas remplire

Has plupas honorabiles,

C'est pour cela que nunc convocati estis.

Graaf SCHIN, vice-president:

Si mihi licentiam dat domenus praeses

Et assistentes illustres

Demandabo quid sit l'art diplomatique

Sous nostra chevaliera politique?

De candidaat:

Ars de laisser les autres facere

Et de toujours spi-même facere.

Choor:

Bene, bene, bene respondera

Dignus, dignus es intrare

In nostro habito corpore.

Professor DES E...

Cum permissione domini praesidis

Demandabo tibi, docto candidato,

Quae sint merita nostrae

Chevalerie politici?

De candidaat:

Quod remplacet virtutem magnam

Le courage devant l'étranger incivil

Per hanc merillosam carottam

Le courage civil;

Qui consistat a empêchare

Les insultas de tous les pays

A jamais s'élevera

A la hauteur de nos mépris.

Choor:

Bene, bene, bene respondera

Dignus, dignus es intrare

In nostro habito corpore!

Professor G.

Cum permissione domini praesidis:

Demandabo candidatum:

Quid lana cuprina sit?

De candidaat:

Turijn, Labuan, Borneo.....

Choor:

Bene, bene, bene respondera;

Dignus, dignus es intrare

In nostro habito corpore!

President

Jurax gardans statuta

Per facultatem praescripta:

Esse in omnibus

Deposuitam omnibus

Stertosi Joppis aviso

Pour Neerlandiam utt bene aut mauvaise?

De candidaat:

Juro.

President:

De ne jamais te servir

De nationalitate

Et dignitate

Et grandeuris

Et juris

Et alio huius?

De candidaat:

Juro.

President:

Ego, cum toto bono

Venerabili et docto,

Dono tibi et concede

Virtutem et puissanciam

Nobis cum Neerlandiam

Humiliandi,

Abassandi,

Rappetissandi,

Et deconsiderandi,

Inquans per totam terram.

Advertentiën.

††† REGENTEN DER GEVANGENISSEN
†† ZUTPHEN, sullen, op Donderdag
† tweeden December 1847, des namiddags
precies ten vijf ure, in hun loaal in het geboort
van de Arrondissement-Regtbank, overgaan tot
openbare aanbesteding van het ONDERHOUD DER
GEVANGENEN in het Huis van Arrest, aldaar, d. d.
1848, en zulks op de voorwaarden, welke van
den af ter lezing liggen bij den Cipier van
Gesticht.

De Notarissen H. PENNINK
te Hattem, en M. J. V. KRAEMER,
te Zwolle, sullen, op
Donderdag den 2den December, ten Huize van
KLAAS BLOM in DE FOS, te Hattem
morgens om 11 uur, verkoopen:

1°. Een voor ongeveer 10 jaren geheel verbouwd
KAPITAAL HEERENHUIS, met KOETSHUIS
STALLING, bewoond door den Heer en Mevrouw
PHILIPS, alsmede tien SCHAREN op den Hof-
gaard, en de BOVENTUINEN, alles staande
gelagen te Hattem aan den Grindweg naar Arnhem
en bij de Vaart naar Apeldoorn, bijzonder geschikt
voor eene talrijke huishouding en ook wegens de
gezonde ligging en ruimte voor eene KOSTSCHOOLE,
welke Affairs ook vroeger daarin met succes is be-
druven, bezettende het HUIS achttien KAMERS,
zijnde hetzelfde overigens met alle GEMAKKEN voor-
zien, terwijl de TUIN ook met TREKKASTEN,
BRUGBAKKEN en exquisite VRUCHTBOOMEN en
GEWASSEN is voorzien, in het geheel groot
Roeden en 50 Eellen. Kadastraal behoorende onder
Sectie E. No. 248 en 251.

Staande bij de inzate op f 3900

2°. De bij voorgaand perceel gelegen BENEDE-
TUINEN, even goed voorzien als de Boven-
tuinen, No. 249, 250 en 253, groot 31 Roeden en 66 Eellen.
Staande op f 900

Aan te waarden te. Januarij 1848 en te bezien
dagelijks.

Nadere informatiën met franco-brisven
bekomen ten kantore van de voornoemde No-
tarissen.

De Notaris J. G. MOS, te Andelst-
dal, namens den Hoog Wel Geboren Heer
Jonkheer J. C. W. FABRICIUS van
LEIJENBURG, Heer van LOENEN
en WOLFEREN, etc., op Vrijdag den 28sten
November 1847, des voormiddags ten 10 ure, te
Huize van J. C. W. FABRICIUS te Leenen, in
openbaar verkoopen:

Eene aanzienlijke partij meest zware IJPEN-
WILGEN- en POPULIERENBOOMEN, geschikt voor
Wagenmakers-, Timmer- en Werkhout, zijnde onder
der Acoenen bij Nijmegen.

Zullende de perceelen twee dagen vóór den ver-
koop zijn uitgebaakt.

††† De Ondergeteekende heeft de eer aan
†† zijne geëerde Begunstigers te Berigten, dat
† zijn Magazijn (wegens sterfgeval gesloten)
op Maandag den 22sten November HEROPEN-
sal zijn.

J. BENJAMINS.

Algemeene Expeditie-Maatschappij.

De betrekking als Direc-
tour van de bovengenoemde
Maatschappij aanvaard hebbende,
heb ik de eer u
den Handel en het Publiek beleefdelijk aan te be-
yden voor het VERVOER VAN PASSAGIERS en GOE-
DEREN naar alle deelen van dit Rijk, geheel
Duitschland, Pruisen, Oostenrijk, Frank-
rijk en Engeland, alsmede naar Oldenburg,
Brunen, Hamburg, Denemarcken, Zweden en
Rusland.

Amsterdam, 20 November 1847.

G. VAN DER HORST.

††† Pristprizen.

Arnhem, 29 november 1847.

Quid Kelt van f 0.00 tot f 0.00; Nieuwe Kelt van f 2.70

tot f 11.75; Nieuwe Hagg van f 6.60 tot f 11.00; Boeksch

van f 7.00 tot f 7.70; Gort van f 4.75 tot f 5.50; Frie

sche Haver van f 0.00 tot f 0.00; Voerhaver van f 3.50

tot f 3.80; Witte Boonen van f 0.00 tot f 0.00; Paarde-

Boonen van f 7.30 tot f 8.00; Graanoe Erwten van f 9.00

tot f 10.00; Groene Erwten van f 11.00 tot f 12.00; Gede

Erwten van f 9.50 tot f 10.00; Koolstuid van f 0.00 tot

f 0.00; Avelstaad van f 0.00 tot f 0.00; Klaverzaad

van f 8.00 tot f 0.00; Hardappelen van f 1.80 tot f 2.00

Boter van f 0.85 tot f 0.85 het pond.

Waterhoogte te Arnhem.

Den 20 Nov. 0.118 Fms 2.9 Lijn; gew. 2.9. gev. 0.0

Te Arnhem, bij de Wed. C. A. THIEME.